

BESKRIVNING

OFFENTLIGGJORD AV

KUNGL. PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET.

T. KOVÁCS,

BERLIN (TYSKLAND).

Reservoarpenna.

Klass 70: b.

Patent i Sverige från den 30 mars 1921.

Prioritet begärd från den 20 november och 4 december 1919, 7 februari, 15 april, 28 maj och 22 juli 1920 (Tyskland).

Föreliggande uppfinning avser en reservoarpenna, där själva skriv- eller rit-pennan med sin skaftdel ligger utanpå reservoarpennans halsdel, i stället för — såsom förut varit brukligt — mellan denna och en hylsa eller ihålig kropp, omfattande den insats, som förmedlar bläckets ledande till pennan. Genom ifrågavarande konstruktion förenklas konstruktionen och blir pennan lättare att hålla ren, liksom man undgår obehaget att nedsmutsa pennskafvet vid ombyte av penna.

Å bifogade ritning visar fig. 1 central längdsektion av en enligt föreliggande uppfinning konstruerad reservoarpenna, vars skaft är delvis avbrutet; fig. 2 är en sidovy av bläcktilleföringskroppen; fig. 3 sektion efter linjen A—B (fig. 1) och fig. 4 sektion efter linjen C—D (fig. 1). Fig. 5 och 6 visa dels i sektion, dels i elevation en reservoarpenna med skrivpenna utan skåra (rit-penna).

z är ett skaft, exempelvis av trä, a en däri anbragt genomskinlig insats, som utanför skafvet bildar en hals h. Mot denna insats fasthålls skaftpartiet till den utanpå halsen h liggande skrivpennan d medelst den påskjutna ringen w, vilken liksom skrivpennans övre ände stöder mot underkanten av skafvet z. Såsom synes av fig. 4, har skrivpennans skaftparti större diameter än halsen h, varjämte skaftpartiets sidokanter äro något utåtböjda, i följd varav eventuella grader å nämnda kanter ej kunna skada halsen h, liksom skrivpennan kommer att hopböjas något vid ringens w påskjutande samt

dess sidokanter fastklämmas mot ringens w insida, så att pennan och ringen följas åt vid vridning å den senare. I många fall är tillräckligt att blott böja kanterna å skrivpennans skaftparti utåt utan att giva sagda parti större krökningsradie än halsens h yttersida. I varje fall bör avståndet v (fig. 4) vara större än den korda i ringen w, som motsvarar pilhöjden p.

För att vid ringens w förskjutning i och för skrivpennans uttagande först kunna kvarhålla skrivpennan, så att dess skaftparti icke samtidigt drages över bläcktilleföringskanalen och därigenom nedbläckas, äro halsen h och pennan d förbundna genom nåt och fjäder, i det att halsen är försedd med en insvarvning y och skrivpennan med en eller flera förhöjningar eller klackar x. Då ringen w är påskjuten, hindras på grund av nåtens y ringform icke pennans vridning, liksom varje axial förskjutning av ringen icke har någon inverkan på skrivpennan.

Anordningen för bläckets förande till skrivpennans spets består av den ihåliga, proppliknande kroppen c och den av densamma omslutna insatsen k. Proppen är upptill konisk (vid e), så att den kan inskjutas i en motsvarande konisk urtagning i mynningen till halsen h, såsom synes i fig. 1. Insatsen k står med sin yttersta spets i beröring med nedre delen av skrivpennan, såsom likaledes visas i fig. 1, vilken figur åskådliggör, huru det inre av den egentliga bläckbehållaren a, h övergår i en vid urborning t i proppen c. Denna urborning slutar nedtill i en öppning o, vilken förmedlar luftens tillträde.

Till denna öppning o ansluter sig en vid kanal m i insatsen k, vilken kanal i sin botten har en eller flera kapillär-rännor l (tre å fig. 1—3). Dessa rännor leda bläcket på samma sätt som i de bekanta reservoarpennorna säkert till skrivpennan, även då den genom öppningen o inkomna luften passerar uppåt genom den vida kanalen m. Sedan reservoarpennan använts samt upp- och nedvänts, leda rännorna l bläcket tillbaka till bläckbehållaren från det smala rummet g.

Ovanför öppningen n bildas på grund av proppens c skapnad (fig. 1) i förbindelse med insatsen k ett rum g, som upptager överskott av ur behållaren utrunnet bläck. Detta rum utvidgas uppåt och begränsas upptill genom en utvändig kant i å proppen c.

I den i fig. 5, 6 visade utföringsformen saknar pennan d den vanliga mitt-skåran men är i stället försedd med ett hål q, till vilket ledningen t för bläck nedifrån.

Över ritpennan är anordnad en täckplatta u, som utgör ett slags andra penna och från sidorna omfattar ritpennan. Denna täckplatta övertäcker en större öppning f i ritpennan med ett kupigt parti, i vilket luft inträder från sidan för att genom öppningen f inkomma i proppen och insatsen k. Täckplattan är försedd med upphöjningar j och dess fria ände har en form, motsvarande pennspetsens. Av fig. 5 synes, huru en kapillärledning går från hålet q till pennspetsen.

Patentanspråk:

1:o) Reservoarpena, vars halsdel omfattar en med luftinloppsöppning försedd och en insats k omgivande hålkropp c för bläckets ledande till själva skriv- eller ritpennan, kännetecknad därav, att denna penna (d) med sin skaftdel ligger utanpå halsdelen (h) i stället för mellan densamma och hålkroppen (c), vilken senare skiljer halsdelen från insatsen (k).

2:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 1:o), kännetecknad därav, att mellanrummet (g) mellan-hålkroppen (c) och den utanför densamma liggande pennan är vidgat uppåt (från

spetsen) samt upptill begränsat av en skiljekant (i).

3:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 1:o) med kapillära rännor i bläcktilförsel-ledningen, kännetecknad därav, att dessa rännor (l) äro anbragta å insatsens (k) botten och sträcka sig från det i patentanspråket 2:o) angivna mellanrummet (g) in i bläckbehållaren till dennas insida samt att utanför dem ligger en vid lufttilförselkanal (m), som sträcker sig till nyss nämnda mellanrum och med en vid öppning utnynnär i detsamma.

4:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 1:o), kännetecknad därav, att själva pennan (d) är anbragt vridbart men icke axialt förskjutbart å behållarens halsdel.

5:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 4:o), kännetecknad därav, att å behållarens halsdel sitter en till pennans fasthållande vid nämnda del tjänande ring (w), vilken liksom pennans skaftdel stöder mot en kant å reservoarpennskaftet.

6:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 5:o), kännetecknad därav, att avståndet mellan ytterkanterna å själva pennans skaftdel är större än kordan till motsvarande parti av ringen (w).

7:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 6:o), kännetecknad därav, att ytterkanterna äro böjda utåt ur det övriga partiets krökningskurva.

8:o) Reservoarpena enligt patentanspråken 4:o)—7:o), kännetecknad därav, att skrivpennan och behållarens halsdel äro förbundna genom nåt och fjäder.

9:o) Reservoarpena enligt patentanspråket 1:o), med en ritpenna utan längsgående skåra, kännetecknad därav, att nyss nämnda penna är försedd med en öppning, genom vilken bläcket (eller dylikt) ledes till pennans yttersida för att sedan nedrinna till pennspetsen.

10:o) Reservoarpena med ritpenna enligt patentanspråket 9:o), kännetecknad därav, att utanpå pennan ligger en för det å yttersidan av densamma befintliga bläckets ledning till spetsen genom kapillär verkan tjänande täckplatta (u), vars fria ände har samma form som pennspetsens.

(Härtill en ritning.)

Fig. 1.

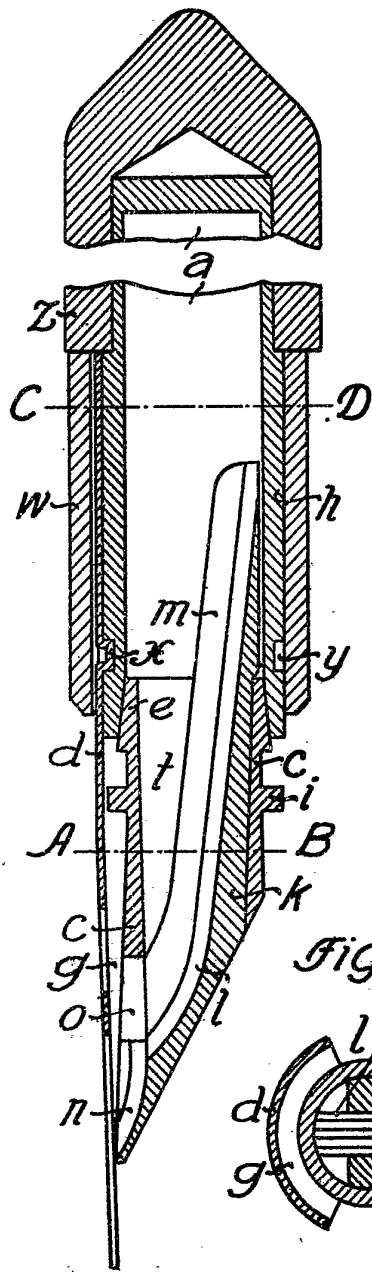

Fig. 4.

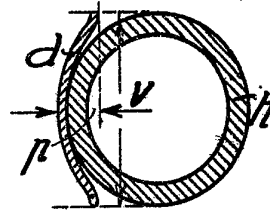

Fig. 2.

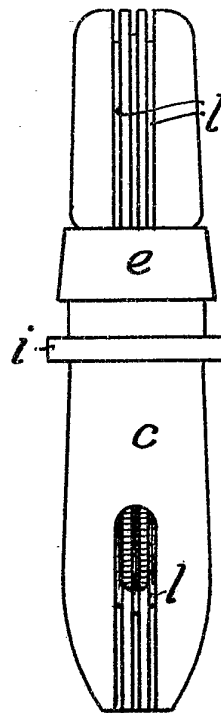

Fig. 3.

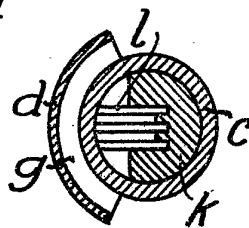

Fig. 5

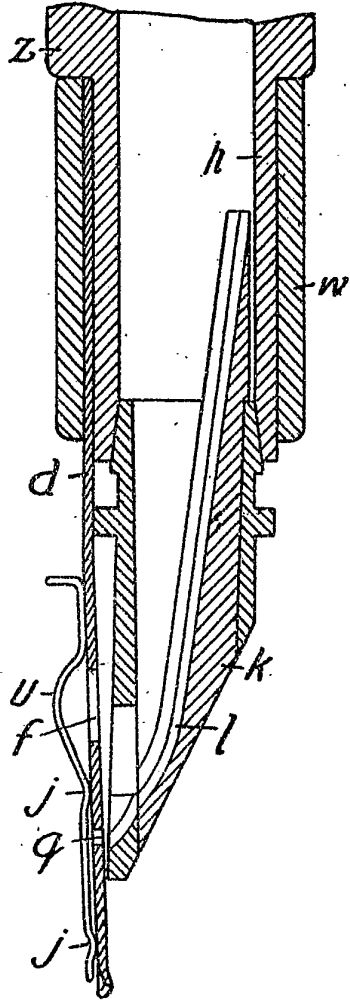

Fig. 6

